

Det må imidlertid konstateres, at problemerne rækker langt videre. I det omfang, forureningen er en følge af industriel aktivitet, står samfundet over for en afvejelse af sundhedsmæssige og nationale erhvervsmæssige interesser. Denne afvejelse rejser for det første spørgsmålet om tilvejebringelsen af fornøden viden om forureningens risikogrænser, ligesom der på dette grundlag må fastsættes normer og foretages målinger, hvilket alt sammen forudsætter en forskningsindsats. For det andet vil omkostningerne ved forureningsbekæmpelsen være så betydelige, at det såvel samfundsmæssigt som erhvervsmæssigt vil være af afgørende værdi at forebygge forureningen gennem planlægningen af fremtidige bebyggelsers og industriarealers placering. Til de komplicerende faktorer hører endelig, at en række forureningsproblemer kun lader sig løse på internationalt grundlag.

I sidste folketingsår opfordrede folketinget i forbindelse med behandlingen af naturfredningsloven regeringen til at tage initiativet til en central ledelse af forureningsbekæmpelsen.

Regeringen har sommeren igennem arbejdet med dette spørgsmål, og et ministerudvalg har haft den opgave at finde frem til den mest hensigtsmæssige iværksættelse af en systematisk samfundsindsats til bekæmpelse eller forhindring af den omfattende forurening.

Til forberedelsen af denne indsats har regeringen nedsat et midlertidigt forureningsråd til gennemgang af den eksisterende lovgivning og dennes øjeblikkelige muligheder samt til udarbejdelse af forslag om den organisatoriske tilrettelæggelse af en permanent administration af disse problemer. Til bistand for rådet vil der desuden blive nedsat et særligt teknisk ekspertudvalg, der får til opgave at skabe et overblik over eksisterende forskning på forureningsområdet og fremsætte forslag om tilvejebringelsen af det yderligere forskningsgrundlag, som måtte være nødvendigt.

De senere års kraftige vækst i statens og kommunernes udgifter har skærpet betydningen af en rationel tilrettelæggelse af den offentlige virksomhed. Strukturrationaliseringen må bygge på en vidtgående decentralisering, på en flerårig og fastere plan- og budgetlægning, på en smidiggørelse af personalesystemet og på størst mulig udnyttelse af moderne teknik. Samtidig må der i udformningen af lovgivningen tages hensyn til behovet for en rationel forvaltning.

Folketinget har i sidste folketingsår afsluttet arbejdet med den geografiske del af kommunalreformen uden for hovedstadsområdet samt første etape af byrdefordelingsreformen.

Det næste vigtige skridt i denne forvaltningsreform, der vel er den største siden socialreformen, vil blive at overføre det administrative ansvar for en række opgaver fra centraladministrationen til kommuner og amtskommuner. Denne overflytning af opgaver vil først blive aktuel på uddannelsesområdet og det sociale område. Der vil herved ske en afkortning af den offentlige beslutningsproces, som kan skabe betingelser for en bedre afvejning af de lokale behov og for en aflastning af centraladministrationens konkrete sagsbehandling. Resultaterne heraf vil kunne følges op ved sammenlægning af forvaltningsorganer på centralt plan. Regeringen er opmærksom på, at betydningen af samordning mellem statens og kommunernes økonomiske planlægning vil vokse. Regeringen er endvidere indstillet på, at overførelsen af flere opgaver til kommunerne forudsætter en videreførelse af byrdefordelingsreformen.

Overførelsen af opgaver til kommunerne vil blive en langvarig proces, der af praktiske grunde først for alvor kan komme i gang fra 1. april 1972. Det er imidlertid vigtigt på et tidligt tidspunkt at få afstukket de principielle retninglinjer. Allerede i dette folketingsår